

Má milá Vando,

možná použiji na začátek příliš silná slova, ale Klíč k životu je mou branou, branou k životu. Zachránil mi život, zachránil mým dětem matku a zachránil mé manželství.

Naučil mě žít a naučil mě, že život je cesta. Když budu čekat na její cíl, nebude již nic...

Jako matka tří dětí předávám své chápání života i svým dětem a právě ony mi pomohly začít hledat. Má nejstarší dcera, začala vidět všechno černě, život byl špatný, radovala se ze smrti ostatních, neb na ni pak zbyde více..jediný soucit měla se zvířaty...začala jsem se děsit, kam povede její životní cesta, když já jsem při tom byla tak pozitivní, nic nebyl problém, všechno jsem zvládala, děti, manžela, práci na 400%, domácnost, nikdy jsem neřekla ne!! Musela jsem asi všechny pěkně štvát, ale já byla dokonalá, všechno skvělé.

Proto Anička musela mít všechno špatně...ona mi pomohla vidět, že vlastně nežiju, jsem všude a nikde, nic jsem necítila, nemyslela, jen se smála, protože všechno bylo skvělé. Jen to štěstí v tom skvělém životě chybělo..

Kdo se do ničeho nenamočí, nic ho nebolí, ale nic necítí, dokonce ani lásku, život běží někde vedle...čekala jsem, až to všechno zvládnou, udělám, dokážu a pak konečně začnu žít, cítit...Pak ale není NIC.

Každé neprožité TĚ, už je minulost, která se nevrátí...

Má prostřední dcera dostala do vínku za dokonalost své maminky autismus...stejně jako já, odpojila se od zdejšího světa, a žila ve svém, snovém, jiném, mimo nás a bez nás..

A můj syn se zlobil, moc....manžel se stával cizím mužem...

Všechny jsem je do svého života moc chtěla, tak jsem je měla, ale nežila jsem s nimi...

Klíč je cestou tak jak pochopit a vidět.

Přestala jsem být dokonalou ženou a občas řeknu NE, neumím, nezvládnou, nechci...prošla jsem si těžkou zkouškou a dokonce jsem měla chvilku pocit, že bude lepší to prostě vzdát..ale, co se tím změní??

Našla jsem znovu kousky sebe, zatím je to stále skládačka, která mě každým den ohromuje, přiznala jsem si mnoho pravd, ale až jsou sebe horší a sebe strašnější, když je člověk najde, může si je přiznat a říci -DOST, já to chci jinak a pak pomalu, kousek po kousku začít měnit svůj svět.

Má starší dcera se učí smát tak, jako já se učím brečet, učí se říkat ANO, tak jako já NE..hledám krásu v nedokonalosti a dokonce mě to baví!!! Občas to bolí, ale co bolí může i přebolet a pak najednou ucítíte, že dýcháte! A když dýcháte, žijete, tady a TĚ!

I má mladší dcera žije tady a teď, a světe div se, její lékař chvíli terapii, zabírá, léčí se!!! Ale ona nikam nechodí, jen se její máma učí žít.

A syn? už se tak nezlobí!

Můj manžel? Ten skvělý člověk, který mě tak minule a já miluji jeho? Učím se lásku přijímat, učím se ji dávat i sama sobě a čím víc ji umím přijmout a věřit si sobě, tím blíže mám i němu.

Už nechci nic mít, chci to žít!

Nečekám už na dokonalost, život běží taky a teď a vše, co je kolem nás, je jen jeho odrazem. A proto je třeba na sobě pracovat! Je to jen naše volba, jaký náš život bude!

Přeji šťastnou cestu poznání všem a náš svět bude krásným místem.

Denisa

Ahoj,

klíč mi dal větší pocit, že jsem na koni, že mám v rukách otěže svého vlastního života (a také si za něj zodpovídám). Dal mi uvědomění si souvislostí.

Dal mi výbornou techniku k práci na sobě a druhých. Seznámení se skvělými lidmi. Ve větší skupině se lépe zpracovává a za to děkuji. Zlepšení života.

Po prvním klíči se mi podařilo díky práci a odblokům lépe zvládnout své fyzické potřeby. Změnit práci a najít podnájem.

Po druhém klíči zlepšení vztahu s muži i harmonizaci vůbec. Po mých životních kotrmelcích odpustit a znovu věřit.

Více energie a chuti do života.

Po třetím klíči se mi podařilo zlepšit péči o sebe, změnit stravování, dodat tělu tolik potřebný pohyb. Podařilo se mi odpustit, teda myslím :).

A budu vděčná za další změny k lepšímu :).

Jen je škoda, že někde poblíž mého bydliště není někdo, s kým bych mohla Klíčem pracovat, ráda někoho takového poznám.

Ono je to i finančně malinko náročnější s dojezdem a noclehem.

Ze srdce zdravím a těším se brzy na shledanou,

Kristýna

Jinak ke klici:

Klic mi krome mnoha uzasnych lidi a zazitku dal hlavne nadhled, otevrel mi v mnoha vecich oci. Rekla bych, ze me opravdu promenil. Zbavil me mnoha obav a strachu. Naucil me byt mnohem vetsi soucasti skupiny (Sveta). Dal mi pochopit mnoha trapani moje i jinych lidi. Zda se, ze mi otevrel nejaky sestý smysl, kdy se snaz vcitim do toho, co se lidem odehrava v hlavě a proc asi reaguji nebo se citi tak jak se citi. V realite to vypada, ze mi klic privedl do života uzasneho partnera a pro mne neuveritelny klid a pohodu. Vsem okolo sebe klic doporucuji at uz jako léčivou věc nebo velmi silny a zajimavy zážitek a poznani. Dava lidem sancí videt život jinyma očima.

Pusu Zuzana

Ahoj Vando,

přeji Ti všechno nejlepší do nového roku!

Zároveň posílám mé zkušenosti s Klíčem:

Uz během kurzu jsem si často všimla svého nového pohledu na běžné situace a problémy v životě. Pochopila jsem, že každý si musí a může pomoci sám. Postupně jsem zjistila, že nemám potřebu řešit některé záležitosti, které mě dříve zatěžovaly. Žije se mi lehčeji a cítím se šťastnější, a to i přesto, že mé zdravotní obtíže zatím přetrvávají. Těmi už se netrápím a věřím, že vše se bude zlepšovat. Potkala jsem spoustu inspirujících lidí a dostala se na určitou cestu poznání, ve které pokračuji. Cítím, že mi kurz přinesl zlepšení a obohacení života, což vlastně předčilo můj původní záměr.

Brzy na viděnou, budu se v lednu a únoru snažit chodit na konstalace!

Ahoj, Jitka

Klíč mi dal poznání, že to jak žiju je pouze moje rozhodnutí a velmi mě celkově zklidnilo, že mám konečně život ve svých rukou.

Přeju všem novým Klíčařům, aby našli odvahu zažít to taky, protože slova na to stejně nestačí. Můj život se v mnoha směrech

za poslední dva roky změnil o 360 stupňů. A všechno se to po odblocích stalo v realitě jakoby samo. Jsem rozhodnutá jít na Klíč potřetí,

protože cítím, v kterých oblastech mám ještě rezervy a potřebuji na sobě ještě pracovat. Když jsem s Klíčem začínala, byla jsem

chvillemi otrávená kolik mě to stojí peněz, času, energie... Ale všechno se mi mnohonásobně vrátilo. Jsem Ti moc vděčná, Vandi. :-*

O Vandě jsem se dozvěděl před cca 4 lety a o něco později našel odvahu k ní jít na individuální terapii. Vůbec se mi k ní nechtělo, ale dorazil jsem tam. Našel jsem i odvahu jí to na začátku prvního setkání říct (byl za tím strach a nechuť si nechat pomoci; navíc nechat si pomoci od ženy...).

Před dvěma lety přišel Klíč k životu. Byl to mazec, masomlýnek na můj vnitřní život. Ale masomlýnek v jemném a bezpečném podání – to je oproti mnoha dalším rychlým a na první pohled třpytivým metodám velmi odlišující. Po víkendu na Klíči člověk ví, že prošel masomlýnkem, ale nepřijde si rozsekaný, právě naopak – sám jsem se vnímal oživený, scelený, blíž k sobě, pravdě....

Klíč je podle mne pro ty, kteří jsou trpěliví, ochotní na sobě soustavně pracovat, nenechávají vše na terapeutovi; pro ty, kdo přijali to, že „každé ráno vstanou a půjdou orat...“.

Různým cestám osobního rozvoje se věnuju víc než 8 let a zatím jsem se nesetkal ničím lepším. Víím, že vše, co jsem poznal, tvoří mou mozaiku, ale Klíč pod vedením Vandy jsou momentálně pro mě jednoznačně nejvíc. Určitě doporučuju.

Čeněk